ΕΤΟΣ Γ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1908 ΑΡΙΘ. 115

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΙΣ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ὁ μοναχικὸς βίος δὲν εἶνε τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐπίνοια, ἢς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα ἴσως καὶ ν' ἀντιτίθεται πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Βούδα καὶ εἶναι συνέπεια τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς αὐτῆς, καθ' ἣν τελειοῦται ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀφαιρέσεώς του ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, διάγων ὑπάρξιν ὅλως ἰδιάζουσαν, καθισταμένην ἀνεξάρτητον ὅλως τοῦ κόσμου τούτου καὶ πάσης μεταβολῆς καὶ πάσης πλάνης τῶν αἰσθήσεων, αἵτινες προξενοῦσιν ἅπαντα τὰ κακὰ εἰς τὸν κόσμον. Ὁ Βουδδισμὸς εἰς τοὺς ἱερεῖς του ἐπιβάλλει τὸν μοναχικὸν βίον, εἰς ὃν εἶναι δεκτοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, ἀπαγορεύει δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπόκτησιν οἱασδήποτε οὐσίας. Οἱ βουδδισταὶ μονοχοὶ συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας αὐτῶν ἀποσχίζουσιν ἑαυτοὺς τῆς κοινωνίας τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων πρὸς οὓς ἀποβλέπουσι μόνον μετ' ἀρνητικῆς ἀγάπης καὶ συμπαθείας, οὐδὲν ἄλλο θετικὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζόμενοι εἰμὴ τὸ ἴδιον παράδειγμα παρέχοντες πρὸς τελείωσιν καὶ συγχώνευσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Βούδδα.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ὑπαγορεύει ἐπίσης τὴν τελείαν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν ἐθελοθυσίαν, τὴν τελείαν περιφρόνησιν πρὸς τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ, καὶ τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς στερήσεις καὶ τοὺς διωγμοὺς κηρύττει τίτλους ἱεροὺς διὰ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα, ἀλλὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀρετῶν τούτων ἀξιοῖ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς παγκοσμίου εὐημερίας καὶ μακαριότητος. Ἡ εὐποιΐα καὶ ἡ ἐλεημοσύνη, εἶναι τοῦ γνησίου χριστιανοῦ τὸ μέγιστον καθῆκον, ὅ ὅτι ὁ ἔχων δύο χιτῶνας ὀφείλει νὰ παρέχῃ τὸν ἕτερον εἰς τὸν μὴ ἔχοντα. Ὁ μοναχικὸς καὶ ἐν τῷ ἐγκόσμῳ βίῳ ἀπαιτεῖ τοσοῦτον μόνον, ὥστε μακρὰν τῆς τύρβης τῶν ἀνθρώπων νὰ ἐξαρθῇ τὸ πνεῦμα πρὸς τὸ ὑπέρτατον Ὄν καὶ ἀρυσθῇ ἐκεῖθεν ὡς ἀπὸ ἀσβέστου ἑστίας τὸ φῶς καὶ τὴν θέρμην τῆς ὑψίστης ἠθικῆς, ἵνα ἐπανέλθῃ πάλιν ἐν μέσῳ τῶν κοινωνιῶν καὶ μεταδώσῃ τοῦ ζωογόνου καὶ ψυχοσωτηρίου φωτὸς διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους.

Καινὴ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐντολὴ ἐγένετο ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἀγάπη οὐχὶ θεωρητικὴ ἀλλ' ἐνεργὸς καὶ πραγματικὴ, τείνουσα εἰς τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν ψυχικῶς ἀδυνάτων πρὸς ἐνάσκησιν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ εἰς βοήθειαν τῶν στερουμένων καὶ ἐνδεῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν μέσων. Ὁ χριστιανὸς ἱερεὺς ἄρα στάδιον ἐνεργείας ἔχει οὐχὶ τὴν ἔρημον καὶ τὸ ὄρος ἀλλ' αὐτὴν τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀγωνίζηται τὸν ἀγῶνα τῆς ὑψίστης ἠθικῆς κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἁμαρτίας καὶ ἀδυναμίας.

«Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ· δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν,» λέγει ὁ σύγκελος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον Α' ἐπιστολῇ του, καὶ ἀναλαχοῦ τὸν ἀγαμὸν βίον θεωρεῖ πως ὑπέρτερον ἕνεκα τῶν δεινῶν πειρασμῶν οὓς διήρχετο ἡ Ἐκκλησία, ἵνα μὴ αἱ κοσμικαὶ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας μέριμναι ἐξασθενώσι τὴν ἀντοχὴν καὶ τὸ θάρρος πρὸς τοὺς ἐπικρεμαμένους κινδύνους κατὰ πάντων τῶν χριστιανῶν.

Ὁ μέγας Ἀντώνιος καὶ ὁ Παχώμιος ἵδρυσαν τὸν ἐρημικὸν καὶ μοναχικὸν βίον ἐπιδιώκοντες τὴν ἀνθρωπίνην ἀκροτάτην ἠθικὴν τελειότητα, καὶ κατοικήσαντες τὴν ἔρημον διὰ πλήθους μοναχῶν, δὲν ἀπέσπασαν τούτους παντελῶς ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ κατέστησαν ὑπηρέτας καὶ βοηθοὺς τῶν πασχόντων καὶ ταλαιπωρουμένων. Τὸν ἄρτον αὐτῶν οἱ μοναχοὶ τῆς Λιβυκῆς ἐρήμου παρεσκεύαζον καὶ ἔτρωγον ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐν πανημερίῳ ἐργασίᾳ καὶ προσευχῇ διάγοντες δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν ἐν χριστιανικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ, τὰ περισσεύματα ἀπὸ τοῦ λιτοτάτου βίου αὐτῶν διέθετον εἰς εὐποιΐαν καὶ ἐλεημοσύνην τῶν δοκιμαζομένων καὶ χειμαζομένων, ἐπιφυλάσσοντες ἑαυτοῖς μόνον τὸν ἡμερήσιον ἐπιούσιον ἄρτον.

Εἰς παρομοίαν ἢ μείζονα ἠθικὴν τελειότητα ἀφορῶν ὁ Μ. Βασίλειος ἵδρυσε τὴν παρὰ τὸν Πόντον ποιητικωτάτην καὶ γραφικωτάτην μονὴν, ἥτις εἶχεν ἀποβῇ ὑπερχειλίζουσα καὶ ἀείρρους πηγὴ τῶν θείων νεμάτων τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ ἠθικῆς καὶ πάσης εὐποιΐας καὶ ἐλεημοσύνης.

Ὑπὸ τοιούτους μόνον ὅρους ὁ μοναχικὸς βίος δύναται νὰ εἶναι ἀνεκτὸς ἐν τῷ χριστιανισμῷ, ὅστις ἀπαιτεῖ ἠθικὴν τελειότητα σπανίζουσαν ἐν ἀνθρώποις. Στερούμενος ὁ μοναχικὸς βίος τῆς ἠθικῆς ταύτης τελειότητος καταντᾷ εἰς παρὰ φύσιν βίον καὶ εἰς δεινὸν σκάνδαλον, καὶ τοιοῦτος πράγματι ἀπέβη καὶ ὑπάρχει ἔκτοτε μέχρι σήμερον, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Τὸν ἀπὸ τοῦ μοναχικοῦ βίου κίνδυνον πρώτη κατενόησεν αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, ἥτις διὰ τῶν Ἁγ. Πατέρων κατὰ πᾶσαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον μετὰ δυσμενείας ἀπέβλεψε πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον καὶ διὰ νέων ἑκάστοτε ἐπιτιμήσεων καὶ περιορισμῶν ἐπεδίωξε τὴν καταστολὴν τῶν ἀσχημιῶν καὶ παρεκτροπῶν τοῦ πλείστου μέρους τῶν μοναχῶν, οἵτινες κατήσχυνον τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ διέβαλλον αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀλλοεθνεῖς βαρβάρους καὶ ἀλλοθρήσκους. Ἡ ἑλληνικὴ βυζαντιακὴ αὐτοκρατορία τὰς μεγίστας συμφορὰς αὐτῆς ὑπέμεινε παρὰ τῶν μοναχικῶν ταγμάτων ἅτινα πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ λαοῦ διέσπειρον παρ' αὐτῷ παντοίας προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας καὶ ἐβύθιζον εἰς παχυλὴν ἀμάθειαν, ἵνα διατελῇ οὗτος πάντοτε ἐν σκότει καὶ πλάνῃ. Τὴν κατάλυσιν τῆς Βυζαντιακῆς αὐτοκρατορίας ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀλεθρίαν τῶν καλογήρων ἐπίδρασιν, οἵτινες ἀπέτρεψαν τὸν χριστιανικὸν Ἑλληνισμὸν νὰ παρέχῃ τὸν φόρον τοῦ αἵματος εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἐνέπνευσαν εἰς αὐτὸν ἀποστροφὴν καὶ μῖσος εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα. Κατ' αὐτὴν τὴν κρισιμωτάτην ὥραν τῆς πολιορκίας καὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐδεὶς κληρικὸς ἐπεφάνη εἰς τὰς ἐπάλξεις, οὐδεὶς μοναχὸς, ἐκ τῶν πληρούντων τότε τὴν Βασιλεύουσαν μόνον τοῦ Κερατίου, ὡπλίσθη ἵνα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ μεγάλου ἥρωος καὶ μάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Ὑπὸ τὴν τουρκικὴν τυραννίδα ὁ μοναχικὸς κλῆρος προσέλαβεν ἀγαθὰ στοιχεῖα φεύγοντα τοὺς διώγμοὺς καὶ τὰς βασάνους καὶ ζητοῦντα ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν ὑπὸ τὰς προνομίας τῆς Ἐκκλησίας. Δύο τότε διηνοίγοντο ὁδοὶ εἰς τὰ ζωηρὰ καὶ ἀνήσυχα καὶ σφριγῶντα πνεύματα, ἡ πρὸς τὸ *μοναστήριον* καὶ ἡ πρὸς τὸ *λημέρι τῶν κλεφτῶν*. Ἐκεῖ μετά τινος ἀνέσεως καὶ ἀσφαλείας ἐθεραπεύετο ἥ τε θύραθεν καὶ ἡ χριστιανικὴ παιδεία ἀσθενῶς μὲν ἀλλ' ἐν βαθμῷ διατηροῦντι ἐν τῇ ζοφερᾷ τότε σκοτίᾳ ἀμυδρὸν αὐτῶν φῶς, ὅπερ ἐφώτιζεν ὁπωσδήποτε ἀπορα δικῶς τὸ χειμαζόμενον Γένος, καὶ ὑπεμίμνησκεν αὐτὸ τὴν πατρῴαν εὐκλειαν, ἵνα ἀτενίζῃ πρὸς αἴσιον μέλλον, ἐδῶ δὲ τὰ γενναιότερα καὶ ἀνδρικώτερα τοῦ Γένους ἡμῶν στοιχεῖα ὁπλιζόμενα καὶ ἀσκούμενα ταχέως περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπροστάτευον κατὰ τοῦ τυράννου τοὺς δουλεύοντας ὁμογενεῖς καὶ ὑπέκαυσαν παρὰ τῷ γένει σύμπαντι τὸ πολεμικὸν μένος. Συνεκρούοντο ἐνίοτε ἁρματωλοὶ πρὸς κλέφτας καὶ οὗτοι πάλιν πρὸς μοναχούς, ἀλλὰ πάντοτε κατέληγον εἰς διαλλαγὴν ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς κρατυνομένης ὁσημέραι ἰδέας ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Τούτου ἕνεκεν εἴδομεν ἀντίθετον φαινόμενον πρὸς τὸ τῆς πολιορκίας τῆς Κ)πόλεως κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν.

Ἐνῷ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς δεινῶς πολιορκουμένης Πόλεως οὐδεὶς ἐπιφαίνεται κληρικὸς ἐπίκουρος τῶν εὐαρίθμων ἀλλ' ἡρωϊκῶν ὑπερασπιστῶν αὐτῆς, τὴν σημαίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὕψωσεν ἐν Λαύρᾳ ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Ἀρχιεπίσκοπος Γερμανὸς, ἐνῷ ἐν Κων)πόλει καὶ ἐν Λευκωσίᾳ ἔπιπτον ἐθνικοὶ πρωτομάρτυρες ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυπριανὸς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μητροπολιτῶν καὶ ἡγουμένων, εἰς τὴν γέφυραν δὲ τῆς Ἀλαμάνας ὁ Ἀθανάσιος Διάκος συνέτριβε τὸ ξίφος του σφάζων τοὺς πολεμίους καὶ εἰς τὸ Μανιάκι ὁ ἡρωϊκώτατος Παπᾶ Φλέσσας ἔπιπτεν ὡς ἄλλος Λεωνίδας ἀπεγνωσμένως μαχόμενος κατὰ τῶν λογχοφόρων στρατιωτῶν τοῦ Ἰβραὴμ Πασσᾶ, ὅστις μάτην ἠγωνίσθη νὰ καταλάβῃ τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Μ. Σπηλαίου ἐρρωμένως καὶ ἀποτελεσματικῶς ὑπερασπιζομένην ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ὁσίων Πατέρων.

Οἱ χρόνοι τῆς Ἐπαναστάσεως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἦσαν οἱ χρυσοῖ χρόνοι τοῦ μοναχικοῦ βίου, ταυτισθέντος μετὰ τῶν δεινῶν περιπετειῶν τοῦ Γένους καὶ θύσαντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος ὅσα κατεῖχεν οὗτος ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ἀγαθά. Κατὰ τοὺς τρομεροὺς ἀλλὰ καὶ ἐνδόξους ἐκείνους χρόνους κλῆρος καὶ λαὸς, Ἐκκλησία καὶ ἔθνος συναγωνίζονται ἐν ἀμίλλῃ καὶ διεξάγουσι μετὰ θρησκευτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγαλέον ἀγῶνα. Ὁ μοναχικὸς μετὰ τοῦ λαϊκοῦ κλήρου τότε κυρίως ἐξήρθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς θείας ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ ἐπεσπάσαντο δικαιότατα τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν ἀμέριστον τοῦ Γένους σεβασμόν.

Παρελθόντων ὅμως τῶν κινδύνων, οὓς διηνεκῶς ἀπέλυεν ἡ τουρκικὴ τυραννία, τὰ μοναστήρια ἀπέβησαν σὺν τῷ χρόνῳ πάλιν ἄσυλα ἀλητῶν, ὀκνηρῶν, παντοίων κοινωνικῶν περιτριμμάτων, σπανίως ἀπαντώντων πλέον ἐν αὐτῇ χρηστῶν καὶ ἐναρέτων μοναχῶν. Ἡ ραθυμία, ἡ μαλθακότης καὶ ἡ εὐμάρεια ἀπὸ τῶν ἑτοίμων προσόδων ἐγένοντο τοῦ μοναχικοῦ βίου ὁ μόνος καὶ κύριος σκοπὸς, ἔργον δ' ἔχουσιν αἱ πλεῖσται μοναὶ τὸν ὑλικὸν πλουτισμὸν τῶν ἐν αὐταῖς πατέρων καὶ πολλοὶ τούτων καθίστανται δεινὸν σκάνδαλον τῶν περιοικούντων χριστιανῶν. Μάτην τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς γράφει: «οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδας καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς καὶ ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· καὶ περαιτέρω ἐντέλλεται πρὸς Τιμόθεον: «Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ.» Πάντες ἐν τούτοις γινώσκομεν ποῦ καὶ πόσον ἐξώκειλεν ὁ μοναχικὸς βίος διηνεκῆ προξενῶν σκάνδαλα, καὶ διασείων ἐκ θεμελίων τὸ ἠθικὸν ἵδρυμα τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου διαπράττονται τοῖς πᾶσι γνωστὰ καλογηρικὰ ὄργια.

Τὴν καλογηρικὴν λύμην ἐπολέμησαν καὶ πολεμοῦσι πάντα τὰ ἐλεύθερα καὶ πεπολιτισμένα ἔθνη εἴτε καταλύοντα τὸν μοναχικὸν βίον, εἴτε ἐπιβάλλοντα αὐστηροὺς περιορισμοὺς κατὰ τῶν παντοίων καταχρήσεων καὶ παρεκτροπῶν.

Δὲν φρονοῦμεν ὅτι ἐπέστη καὶ παρ' ἡμῖν ὁ καιρὸς τῆς καταργήσεως τῶν μονῶν, οὔτε τὸ κακὸν ἐν τῷ μοναχικῷ παρ' ἡμῖν βίῳ ἐχώρησε μέχρι ἀπελπισμοῦ, ἀφ' οὗ ἐν ἄλλαις Ἐκκλησίαις οὗτος τυγχάνει ἀδυσωπήτως ἁμαρτωλότερος· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν ἐγκαίρως νὰ μεριμνήσωμεν ὅπως ἐπαναφέρωμεν τοὺς μοναχοὺς ἐν Κύπρῳ εἰς τὰς μονὰς καὶ ἐκόντας ἄκοντας νὰ καταστήσωμεν αὐτοὺς οὐ μόνον εὐλογοῦς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ ἀγαθοὺς ἐργάτας καὶ σκαπανεῖς τῆς Πατρίδος.

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐν τῷ παρὰ φύσιν βίῳ αὐτῶν οἱ πλεῖστοι τῶν μοναχῶν ἐπωρώθησαν τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ προαιρῶνται τὸν ὑψηλὸν ἠθικὸν βίον τοῦ ἀσέμνου καὶ ἁμαρτωλοῦ, τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς κοινῆς περιφρονήσεως, εἰρωνείας καὶ ἀποστροφῆς τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ τάπητος τεθησόμενον Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα θὰ δείξῃ κατὰ πόσον οἱ μοναχοὶ παρ' ἡμῖν εἶναι ἐπιδεκτικοὶ μετανοίας καὶ διορθώσεως, καὶ ἂν δὲν θὰ στέρξωσι προθύμως νὰ ἀφιερώσωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας ἐπανάγοντες ἐν αὐτῇ τὸν ἀγγελικὸν ὄντως βίον τῶν ὡραιοτέρων χρόνων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία τῶν πλειόνων παρ' ἡμῖν μοναχῶν ἐγένετο ἐχθρικὴ μὲν πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἐπιζήμιος δὲ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πατρίδα ἐστέρησε σπουδαίου παράγοντος ἠθικοῦ πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς.

Εὐχόμεθα ἵνα ἅπας ὁ κλῆρος καταγνῷ τὰς μεγάλας εὐθύνας ἃς ὑπέχει ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ στέρξῃ πρόθυμος εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην Ἐκκλησιαστικὴν ἀνόρθωσιν, ἐξ ἧς πρώτος αὐτὸς θὰ πορισθῇ τὴν μείζονα ἠθικὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν κοινὴν τιμὴν καὶ τὸν σεβασμόν.

Η ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΤΥΜΠΑΝΙΖΟΜΕΝΗ

[Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων]

Τὸν Ἀθανάσιον διεδέχθη ὁ Βενιαμὶν, τοῦτον δὲ ὁ Χριστόδουλος «εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ ὁποίου ἐπειδὴ ἔλαβε μέρος ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ὁ Λουκαρις ἀπελογήθη κατόπιν εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν» (;)

Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο διεπραγματεύθημεν ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, καὶ νῦν ἀναγκαζόμεθα καὶ πάλιν ἔστω καὶ δι' ὀλίγων νὰ ἐπανέλθωμεν ἀφοῦ τὰ πιστὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τέκνα! καθ' ἑκάστην ὡς μηρυκαστικὰ ζῶα ἀναμασσῶσι τὰ αὐτά. Καὶ ἐν πρώτοις ἡ διατυμπανιζομένη ἀπολογητικὴ ἐπιστολὴ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως δὲν εἶνε ἀπολογητικὴ ἐπιστολὴ «πρὸς ἀνωτάτην ἀρχὴν καὶ ὑπέρτατον κριτήριον», ὡς ἐνασμενίζονται οἱ ἐθελοτυφλώττοντες νὰ καλῶσιν αὐτὴν, ἀλλ' εἶνε ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου μιᾶς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας πρὸς ἰσότιμον πρόεδρον ἑτέρας αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας, καὶ ἐξιστορεῖ λεπτομερῶς τὰ λαβόντα χώραν ἐν Κύπρῳ. Ὅτι δὲ τοῦτο καὶ ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης καλῶς κατενόησε δείκνυται ἐκ τοῦ ἐξῆς χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐπιστρονικῆς ἀνειλικρινείας αὐτοῦ. Τὸν λόγον ποιούμενος περὶ τῆς ἀπολογητικῆς ταύτης ἐπιστολῆς προσάγει ἐξ αὐτῆς

μαρτυρίαν κεκολοβωμένην μὴ τολμῶν νὰ παραθέσῃ πλῆρες τὸ κείμενον ὡς ἀσύμφορον αὐτῷ. Ἰδοὺ δὲ τί ἐπὶ λέξει λέγει τὸ κείμενον. «Γράφω, ὅπως μὴ δικαίως νομισθῶ ὡς ἀσκέπτως προσέχων τοῖς πράγμασι, καὶ διὰ τοῦτο παρ' ὑμετέρων γνώμην, καὶ μάλιστα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πεπραχέναι με ὅτι δὴ καὶ πέπρακται.... Πάντων δεομένων καὶ λόγοις πιθανοῖς παροξυνόντων ἡμᾶς χειροτονῆσαι Ἀρχιεπίσκοπον, σκοπὸς ἦν ἐμὸς πάντα πράξαι οὐκ ἄνευ γνώμης ὑμετέρας **οὐχ ὅτι παραβαίνν ἄλλως ποιήσας, ἀλλ' ὅτι περὶ πολλοῦ τὴν ὑμετέραν κρίσιν ποιούμενος,** πρόσφορον ἐλογιζόμην τοῦτο.» Αἱ τελευταῖαι αὗται φράσεις τῆς ἐπιστολῆς Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, τὰς ὁποίας, ὑστεροβούλως, ὡς ἀσυμφόρους, παρέλιπεν ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης, καταδεικνύουσι σαφέστατα τὸν λόγον, δ.' ὃν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ μέγας ἐκεῖνος Πατριάρχης ἔγραφεν. Ἔγραφεν «οὐχ ὅτι παραβαίν ἄλλως ποιήσας,» τ. ἔ. οὐχὶ διότι ἐθεώρει ἑαυτὸν παραβάτην καθήκοντος οἰουδήτινος, ἐὰν ἔπραττεν ἄλλως καὶ δὲν ἀνήγγειλε τὰ γεγενημένα τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὅτι περὶ πολλοῦ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἐποιεῖτο. Οὐδεν ἑπομένως καὶ ἐκ τῆς ἀπολογητικῆς ταύτης ἐπιστολῆς κερδίζουσιν οἱ τῇ παπιστικῇ φιλαρχίᾳ Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' ἀκολουθοῦντες, ὅτι δὲ νομίμως καὶ κανονικῶς ἔπραξεν ὅσα ἔπραξεν ἐν Κύπρῳ Κύριλλος ὁ Λούκαρις μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀναγνώρισις τῶν γεγενημένων.

«Εἰς τὰ 1618, ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις, Τιμόθεος ὁ Β' Πατριάρχης Κων)πόλεως **τῇ αἰτήσει** τοῦ ἐπισκόπου Σολίου Μακαρίου δι' ἐγκυκλίου συνοδικῆς ἐπικυροῖ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Κυπρίου Κακοϊερομονάχου Κυρίλλου...» Καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀνειλικρίνεια· διότι οὐ μόνον «τῇ γνώσει καὶ συμπράξει τοῦ ἀρχιεπισκόπου» μετέθη ὁ πολυπαθὴς ἐπίσκοπος Σουλίου Μακάριος εἰς Κων)πολιν καὶ διεξεταγώδησε τὰ κατὰ «τὸν Κακοϊερομόναχον Κύπριον,» ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἐν Κύπρῳ γενομένης καθαιρέσεως δὲν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Τιμοθέου τοῦ Β'. οὐδ' ὑπὸ μόνης τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐγένετο **γνώμῃ καὶ τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου «Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κὺρ Ἰγνατίου.»** Συνέθη δῆλον ὅτι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐπικυρώσει τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθανασίου, ἥτις ἐγένετο «γνώμῃ καὶ συναινέσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀλεξανδρείας»,

Μεσοῦντος τοῦ 17 αἰῶνος ἄλλη διένεξις ἔλαβε χώραν ἐν Κύπρῳ μεταξὺ τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ἀρχιερέων, οἵτινες ἐξ ἀμαθείας, εἴτε καὶ ἐξ ἀκράτου φιλοδοξίας ἤθελον νὰ ὑπερβῶσι τὰ ὅρια τῆς ἰδίας αὐτῶν δικαιοδοσίας. Ἕνεκα τῆς «πλείονος ἠθικῆς δυνάμεως,» ἣν ἐκέκτητο ἡ Μ. Ἐκκλησία, δι' οὗ λόγους ἱστορικῶς πρότερον ἐξηγήσαμεν, ἀνηνέχθη καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, ἥτις ὡς ἀδελφὴ παρέσχε καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς δι' ἰδίου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος **«οὗτινος τὸ λίαν δεσποτικὸν ὕφος δὲν ἐπιδοκιμάζεται»** (Φιλ. Γεωργ. σελ. 87) διαγράφουσα τὰ ὅρια τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Ποῦ ὅμως ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως διακρίνει «τὰ ἀναμφισβήτητα δικαιώματα» τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀγνοοῦμεν. Οἷα δή τις Ἐκκλησία προσκαλουμένη ὑπ' ἄλλης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, εἰς βοήθειαν δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ βοηθήσῃ, καὶ δὴ Ἐκκλησίαν, ἥτις ἕνεκα τῆς μακραίωνος κατοχῆς τῶν Φράγκων εἶχε παραλύσῃ καὶ ἀποσυντεθῇ καὶ μόλις νῦν τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἐπιδιώκουσα ν' ἀποκτήσῃ.

Τὰ ἐφεξῆς παραδείγματα καθαιρέσεων τὰ προσαγόμενα ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς ἐκθέσεως καὶ ἀναφερόμενα εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ 1672—1810 εἶναι παραδείγματα καθαιρέσεων ἐπίσης κακῶς, ὡς καὶ ἀνωτέρω, ἀποδιδομένων μόνῃ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ πεποίθαμεν ὅτι οἱ ἀναγνῶσται ἐκ τῶν ἤδη λεχθέντων κατενόησαν τὴν ὅλην οὐσίαν τῶν προσαγομένων ἱστορικῶν γεγονότων, ματαιόσχολον θεωροῦμεν τὴν κατ' ἰδίαν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων τούτων, σχεδὸν κατ' οὐσίαν τῶν αὐτῶν καὶ μόνον κατὰ τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων διαφερόντων, λέγομεν δὲ μόνον καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα μετὰ τοῦ Φιλίππου Γεωργίου ὅτι «ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐν ἀνάγκῃ προέβαινε καὶ εἰς κανονικὰς καθαιρέσεις Ἀρχιεπισκόπων **ἔχουσα ὅμως πάντοτε συμψήφους καὶ τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας.** Τοῦτο εἰδομεν γενόμενον πολλάκις ἐν τοῖς μέχρι τοῦδε ἐξετασθεῖσιν ἱστορικοῖς παραδείγμασι τοῖς προσαγομένοις ἐν τῇ ἐκθέσει, τοῦτο δὲ παρατηροῦμεν καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα 1672—1810 προσαγομέναις καθαιρέσεσι τῶν ἀρχιεπισκόπων Νικηφόρου (1672) καὶ Γερμανοῦ (1702—1707).

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκλεγὴν τοῦ ἀπ' Ἀντιοχείας Ἀθανασίου, οὗτος δὲν ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὡς ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης διϊσχυρίζεται, ἀλλὰ «ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Γαβριήλ.... γινώσκοντας καλῶς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην ἐν αὐτονόμῳ ἀξίᾳ ἐπαναλαι τετιμημένην.... ἔδωκεν ἄδειαν τῇ ἐνταῦθα (=ἐν Κω)πόλει) εὑρισκομένῃ **Συνόδῳ ὑμῶν τῶν Κυπρίων Ἀρχιερέων,** κληρικῶν τε καὶ ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, ὅπως ὁμοῦ συνελθόντες καὶ διασκεψάμενοι εὕρωσι πρόσωπον ἱκανὸν τοῦ ἀναδεχθῆναι τὴν πνευματικὴν προστασίαν τῆς αὐτῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.... τὴν συγκατάθεσιν δὲ καὶ ἐκλογὴν αὐτῶν ἀποδεξάμενοι καὶ ἐπαινέσαντες ὅ τε Παναγιώτατος Οἰκουμ. Πατριάρχης καὶ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.... Βλέποντες δὲ καὶ ἡμεῖς τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν καὶ γνώμην καὶ παρακίνησιν πάντων..... καὶ μάλιστα ὅτι ἐφυλάχθη καὶ τὸ προνόμιον τῆς αὐτονομίας τῆς οὐτῆς ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς.. »Ὥστε οὐχὶ ἡ Μ. Ἐκκλησία, **ἀλλ' ἡ Σύνοδος τῶν Κυπρίων ἀρχιερέων κληρικῶν τε καὶ ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν** ἐξελέξατο τὸν ἀπ' Ἀντιοχείας Ἀθανάσιον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ἀποδεξαμένων τὴν ἐκλογὴν τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου καὶ **τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.**

Τὴν δὲ τοῦ Νεοφύτου τοῦ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἀντικανονικῶς ἐπιβληθέντος ἀρχιεπισκόπου καθαίρεσιν ἐλλείψει ἐπισημίων κειμένων δεχόμεθα ὅτι ἐνήργησεν ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης μετὰ τῆς περὶ αὐτῶν Συνόδου **αὐθαιρέτως** ἄνευ τῆς ψήφου των λοιπῶν Πατριαρχῶν. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: Τίς ἦν ὁ Πατριάρχης οὗτος καὶ τίνες οἱ τὴν περὶ αὐτὸν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς; ἀκούσωμεν καὶ φρίξωμεν! «Ὁ ἐν ἔτει 1744 τὸ γ'. ἐπὶ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον ἀναβὰς Παΐσιος ὁ Β'. προβάλλει πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ συστήσωσι πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον συμμαχίαν. Καὶ οὗτοι δέχονται τὸ πρόβλημα **πλανῶντες καὶ πλανώμενοι καὶ παίζοντες ἐν οὐ παικτοῖς οἱ τρισάθλιοι μετ' ἴσης καὶ μωρίας καὶ ἀφοβοθείας.** Καὶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς, τριπόδου σταθέντος, καὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου προτεθέντος ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας **ὤμοσαν ὅρκον μέγαν** αὐτὸς μὲν ὁ Πατριάρχης ὅτι οὐδέποτε οὐδόλως οὐδένα τῶν ἐν Κω)πόλει Ἀρχιερέων καταδιώξει· ἐκεῖνοι δὲ πάλιν, ὅτι οὐδόλως οὐδέποτε ἐπιβουλευθήσονται τὴν Πατριαρχείαν. Ἀλλ' εὐθὺς ἐκβάντες τῆς Ἐκκλησίας **κατέφαγον τὸν ὅρκον ὡς λάχανα, οὔτε τὸν θεὸν ὃν ὤμοσαν φοβηθέντες,** οὔτε τοὺς παρόντας καὶ τὸν ὅρκον ἀκούσαντας αἰσχυνθέντες» (Καταλ. ἱστ. τῶν Κω)πόλεως Πατριαρχῶν ὑπὸ Ζ. Μαθᾶ 245). Ἰδοὺ Πατριάρχαι! Ἰδοὺ Μητροπολῖται! Καὶ παρὰ τοιούτων ἀνδρῶν **«μηδὲ Θεὸν ὃν ὤμοσαν φοβουμένων, τὸν δὲ ὅρκον ὡς λάχανα ἐσθιόντων»** τί τὸ νόμιμον καὶ κανονικὸν ἠδύνατό τις ν' ἀναμένῃ; Ἄνθρωποι οἵτινες ἀρνοῦνται αὐτὸν τὸν Θεὸν—«ἐπιορκία γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν εἰ μὴ ἄρνησις Θεοῦ»—δὲν ἦτο δύσκολον ν' ἀρνηθῶσι καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τὰ δικαιώματα τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἑπομένως αὐθαιρέτως καὶ παρὰ πάντα νόμον καὶ κανόνα νὰ προβῶσιν εἰς τὴν καθαίρεσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Διὰ τοιούτους ἀνθρώπους ἀφοῦ Θεὸς δὲν ὑπάρχει δὲν δύναται οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ νὰ ὑφίσταται πλὴν τοῦ ἰδίου ἐγωϊσμοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Δ.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

Τὸ πρῶτον ὁ δοκιμώτατος παρ' ἡμῖν παιδαγωγικὸς κ. Χ Μαραθεύτης εἰδικῶς τὰ παιδαγωγικὰ σπουδάσας ἐν Ἐλβετίᾳ καὶ ἐπισκεψάμενος τὰ διαπρεπέστερα παιδαγωγικὰ κέντρα ἐν Γερμανίᾳ Βελγικῇ καὶ Γαλλίᾳ, εἰσήγαγε παρ' ἡμῖν τὸ Νηπιαγωγεῖον πρὸ τετραετίας, ὅπερ ἠρύθη καὶ ἐτελειοποιήθη παρὰ τοῖς Κοινοτικοῖς ἡμῶν Ἐκπαιδευτηρίοις τῇ φροντίδι τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπείας ἥτις τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἀνέθηκεν εἰς τὴν εἰδικῶς καὶ λίαν εὐδοκίμως σπουδάσασαν τὰ νηπιαγωγικὰ ἐν Ἀθήναις Δεσποινίδα **Μαρίαν Χριστοφίδου.**

Ἐὰν ἐν ἄλλαις χώραις ἀμφισβητεῖται ἡ ἀνάγκη τοῦ νηπιαγωγείου μετά τινος δὲ φανατισμοῦ οἱ διϊστάμενοι πολεμοῦσιν ἢ ὑποστηρίζουσιν αὐτό, οὐδεμία παρ' ἡμῖν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι εἶναι τοῦτο κοινωνικὸν εὐεργετημα τοῦ' ὅπερ ἡ καθ' ἡμᾶς κοινότης ἐπωφελήθη εὐρέως, εὐρυτατα δὲ θὰ ἐπωφεληθῇ κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος, ἱδρυομένου καὶ δευτέρου νηπιαγωγείου κατὰ τὰς ἐνορίας Χρυσαλινιωτίσσης, Ἁγ. Κασσιανοῦ, Ἁγ. Λουκᾶ καὶ Ἁγ. Ἰωάννου.

Περὶ τὰ ἑκατὸ καὶ πεντήκοντα νήπια ἀπὸ τοῦ τρίτου μέχρι τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἡλικίας των διετέλεσαν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ στοργικὴν ἐπιτήρησιν τῆς πτυχιούχου νηπιαγωγοῦ καὶ τριῶν διδασκαλισσῶν αἵτινες πᾶσαι ἐν εὐγενεῖ ἁμίλλῃ εἰργάσθησαν ὅπως χειραγωγήσωσι τὰ νήπια μετ' ἀδιαπτώτου τῆς νηπιακῆς φαιδρότητος καὶ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς μαθήσεως μετ' ἐποπτείας.

Τὰ νήπια χωρὶς τινὸς στενοχωρίας καὶ καταναγκασμοῦ παίζοντα καὶ ᾄδοντα ἐργάζονται ἀδιάστως ὡς αἱ βομβοῦσαι μέλισσαι καὶ ἀντὶ νὰ κινῶνται ἀτάκτως ἀσκοῦνται ἐν ρυθμῷ, ἀντὶ νὰ ψελλίζωσιν, ὅ,τι ἂν ἀκούσωσιν ἐκ τύχης ὡς ψιττακοί, ὁρίζουσι καὶ κατονομάζουσι τὰ γεωμετρικὰ σχήματα, διακρίνουσι καὶ χαρακτηρίζουσι τὰ χρώματα, κατασκευάζουσιν ἀνθοδέσμας, οἰκοδομοῦσι μικροὺς πύργους, κωδωνοστάσια, χωρίδια ὁλόκληρα, βόσκουσιν ἄψυχα ποίμνια, εἰς ἃ μεταδίδουσι τῆς ἰδίας πνοῆς καὶ ζωῆς καὶ θεραπεύεται προθυμῶς ἡ ἐπιτηδείως ἐξεγειρομένη περιεργία καὶ ἡ παρατηρητικότης διὰ παντοίων μέσων.

Τὸ νηπιαγωγεῖον ἀνεπλήρωσεν ἐν μεγιστῳ μέτρῳ τὸν οἶκον παρ' ἡμῖν, ὅστις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, λίαν ἐλλιπῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ πρὸς τὰ νήπια πολλαπλᾶ καὶ δυσκολα καθήκοντά του καὶ ἀνέλαβε σπουδαιοτάτην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος. Κέκληται νὰ διαπλάσῃ τὰ νήπια εἰς ὁμοιομόρφους χαρακτῆρας, χωρὶς οὐδενὸς περιορισμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἑκάστου ἐμφύτων κλίσεων καὶ ροπῶν, καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἅμα καὶ στοργῆς νὰ καταπολεμήσῃ πᾶσαν κακὴν ροπὴν μόλις ἐκδηλουμένην κατὰ τὴν ἀγγελικὴν ταύτην ἡλικίαν.

Ὅσοι παρηκολούθησαν τὰς ἐξετάσεις τῶν νηπίων τῇ π Κυριακῇ ἐν τῷ νηπιαγωγείῳ ἢ παρηκολούθησαν τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀγωγὴν ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ τὴν ψυχαγωγίαν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ δάσους θὰ συνομολογήσωσι μεθ' ἡμῶν ὅτι σπουδαία καὶ κοινωνικῶς σοβαρωτάτη ἐπιτελεῖται ἐργασία ἐν αὐτῷ

Εἰς ταῦτα ἀφορῶσα ἡ ἐθνικὴ ἐπιτροπεία συνέστησε καὶ δεύτερον ὡς εἴπομεν νηπιαγωγεῖον ἐν μέσῳ μάλιστα τῶν ἐνοριῶν ἐκείνων ὅπου κατοικοῦσιν ὡς τὰ πολλὰ αἱ νυκτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν ἐργαζόμεναι οἰκογένειαι, ἠναγκασμέναι νὰ καταλίπωσι τὰ νήπια αὐτῶν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἀνεπιτήρητα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κυλιόμενα, ἵνα διὰ χειρωνακτικῆς ἐργασίας πορίζωσιν αὐτοῖς τὸν ἄρτον.

Ἐφεξῆς αἱ μητέρες αὗται πᾶσαι θὰ εἶναι ἐλεύθεραι περὶ τὰ ἔργα των καὶ παντελῶς ἥσυχοι περὶ τῶν νηπίων αὐτῶν, ἅτινα θὰ ἐπιτηρῶσι, θὰ διδάσκωσι καὶ θὰ διαπλάττωσι φιλοστόργως ὁόκιμοι καὶ μεμορφωμέναι νηπιαγωγοί, ἐδίδασκαι καὶ τῶν πτωχοτέρων τὰ νήπια πρὸς τὰ τῶν εὐπορωτέρων καὶ προπαρασκευάζουσαι πλήρη καὶ ἐντὸς λογικῶν ὁρίων τὴν κοινωνικὴν ἰσότητα. ἥτις εἶναι τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος ἡμῶν τὸ οὐσιωδέστατον γνώρισμα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νηπίων ἐν τοῖς δύο νηπιαγωγείοις θὰ ὑπερβῇ τὰ τριακόσια, κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, καὶ πρὸς τῇ ὑγιεῖ ἀγωγῇ τῶν νηπίων μεγάλη παρέχεται χρόνου οἰκονομία εἰς τὰς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἡμερησίας ἐργασίας ἀποζώσας οἰκογενείας, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἐξαιρετικῶς μέγας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἡ Ἑλλην. ἡμῶν κοινότης εἶναι διὰ τοῦτο ἄξια συγχαρητηρίων, τῆς κοινῆς δὲ εὐγνωμοσύνης ἡ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπεία των σχολείων οὕτω καιρίως καὶ πατριωτικῶς μεριμνῶσα ὑπὲρ αὐτῆς.

Η
"ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ,,
ΑΛΛΟΦΡΟΣΥΝΑ

Τὸ πατριαρχικὸν ἐν Φαναρίῳ ὄργανον «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» δημοσιεῦον τὰ πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ πρώην Κυρηνείας ὡς Ἀρχιεπισκόπου γράμματα πρὸς τὰ ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα, καὶ πᾶς αὐτοκέφαλος Ἐκκλησίας ἐκτρέπεται εἶτα εἰς γλῶσσαν ἀνάρμοστον καὶ εἰς φύλλα κοινὰ καὶ χυδαῖα ἐμφαίνουσαν τὴν ἀλλοφροσύνην εἰς ἣν περιέστη ὁ πάτρων αὐτοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς κατὰ τῶν μὴ θεωρούντων ὡς κανονικὴν τὴν τοῦ Φαναρίου ἐκλογήν.

Ἐκτρεπομένη ἡ σύνταξις εἰς ἀνευλαβεῖς ἐκφράσεις κατὰ ἱεράρχου δὲν ὀκνεῖ νὰ μετέλθῃ καὶ γλῶσσαν ἀπρεπῆ πρὸς κυβέρνησιν ἰσχυράν, προκαλοῦσα οὕτω τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν ἐχθρότητα κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τῶν ἰσχυρῶν ὧν εἴπερ ποτε σήμερον ἔχει αὕτη μετὰ τοῦ Γένους ἡμῶν ἀνάγκην· καὶ ἐνῷ ἐπιδεικνύει ἀνευλάβειαν καὶ ἥκιστα κοσμίαν, ὡς ὤφειλε, γλῶσσαν πρὸν ξένας κυβερνήσεις ὡς ἐπίσημον ὄργανον ἀνωτάτης ἀρχῆς Ἐκκλησιαστικῆς, ποιεῖται κακοήθεις ὑπαινιγμοὺς καὶ συκοφαντίας κατὰ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀποκρουόντων τὴν ἐν Φαναρίῳ ἀντικανονικὴν ἐκλογήν, ἐνῷ πράγματι οὐδεμία μέχρι σήμερον Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀνεγνώρισεν αὐτὴν, ἀπεριφρίστως δὲ αἱ Ἐκκλησίαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων ἀπέκρουσαν αὐτὴν ὡς ἀντικανονικήν.

Φαρισσαϊκῶς ὑποκρινομένη λέγει, ὅτι «ἡ μήτηρ Ἐκκλησία καὶ πάλιν τεκμηριοῖ πνεῦμα συνδιαλλακτικὸν, πνεῦμα συνέσεως, μὴ θέλουσα νὰ χωρήσῃ ἐκεῖ ὅπου τὸ πρακτέον ὑποδεικνύουσιν ἢ ἐπιβάλλουσιν οἱ ἱ. κανόνες.... Ἐπὶ τούτῳ δ' ἀπέστειλε πρὸς τοὺς μακαριωτάτους πατριάρχας Ἀλεξανδρείας Ἱεροσολύμων τὸν πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλον κ. Καλλίνικον τὸν ἀπὸ πενθημέρου ἐν τῇ μεγιστιακῇ μεγαλουπόλει διαμένοντα εἰς ὃν ἀνέθηκε συνοδικῶς τὴν «εἰρηνικὴν φιλάδελφον ἐντολὴν ὅπως διὰ τῆς προφορικῆς ἐντεύξεως καὶ πλατυτέρας ἐπεξηγήσεως καὶ συνεννοήσεως πρόληφθῇ μὲν πᾶν ἐνδεχόμενον δεινὸν ἐκ τῆς ὁλισθηρᾶς φορᾶς, ἣν ἐπὶ κοινῷ κινδύνῳ καὶ ζημίᾳ τὰ πράγματα λαμβάνουσιν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐπιτευχθῇ δ' ἐν πλήρει ἀδελφικῇ ὁμοφροσύνῃ ἡ κατὰ τὸ προσῆκον τελεία καὶ σωτήριος διευθέτησις ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε ταρασσομένης ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀδελφῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τοσούτους ἀγῶνας καὶ μόχθους ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλαβόντων ἄχρι τοῦδε, κατὰ καθῆκον, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν».

Παρέθεμεν τὴν μακρὰν ταύτην περικοπὴν διότι εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ φαρισσαϊκὸν καὶ κακόβουλον ὕφος αὐτῆς. Γράφει ταῦτα ἡ Ἐκκλ. Ἀλήθεια· μετὰ πενθήμερον διατριβὴν τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅστις ἔλαβεν ἀπερίφραστον καὶ ἔντονον τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ Πατριάρχου κ. Φωτίου κατὰ τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐκλογῆς καὶ διεβίβασεν ἤδη αὐτὴν πρὸς τὸν Ἰωακεὶμ Γ', γράψει δὲ ταῦτα μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως παραστήσῃ τὸν κ. Φώτιον ὡς ἀδιάλλακτον, ἐνῷ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου ἡ ἀποστολὴ οὐδεμίαν εἶχε πρόθεσιν διαλλακτικὴν, περιοριζομένην εἰς τὴν ἁπλῆν καὶ ξηρὰν ἀναγνώρισιν τοῦ πρώην Κυρηνείας ὡς ἀρχιεπισκόπου.

Αἱ ὑποσημαινόμεναι ἀπειλαὶ τὸν γέλωτα μόνον καὶ τὸν οἶκτον προκαλοῦσι διά τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸν πάτρωνα αὐτῆς, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἔγραφε ταῦτα καὶ μέχρι σήμερον ὁ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς παραμένει τελείως μεμονωμένος καθ' ὅτι οὐδὲν πατριαρχεῖον καὶ οὐδεμία αὐτοκέφαλος ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀνεγνώρισε τὸν πρώην Κυρηνείας ὡς ἀρχιεπίσκοπον οὔτε θ' ἀναγνωρίσῃ αὐτὸν, ὅστις ἐφεξῆς μόνον εἰς μοναστήριον δύναται νὰ εὕρῃ ἄσυλον πρὸς μετάνοιαν.

Ο ΦΟΥΚΑΡΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΟΥ

Ὁ ἐν Μύρτῳ πρώην Κυρηνείας ἐπὶ τῇ προσκλήσει ἐπισκόπων πρὸς συγκρότησιν ἐπισκοπ. Συνόδου ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν Φαναρίῳ αὐθέντην του τάδε:

Λευκωσία, 19 Μαΐου 3. 40' μ. μ.

Κιτίου μηδαμῶς θεωρῶν ὑφεστῶσαν ἐκλογὴν μου ἀρχιεπισκόπου, ἐκάλεσεν ἐπισκόπους πλησιοχώρων Ἐκκλησιῶν συμπαρέξαι αὐτῷ πρὸς νέαν ἐκλογήν. Διαμαρτύρομαι. (Τίτ. λόγος).

Ἀρχιεπισκοπος (sic) **Κύπρου.**

Καὶ ὁ μπαμπᾶς ἀπήντησεν εἰς τὸν παραπονούμενον μπεμπέ:

Κωνσταντινούπολις 24 Μαΐου.

Ἀρχιεπίσκοπον (sic) Κύπρου Κύριλλον

Τηλεγράφημα ὑμέτ Μακαριότητος ἐκοινοποιήθη Πατριάρχαις Ἀλεξανδρείας Ἱερουσολύμων. Δύνασθε διαμαρτυρηθῆναι καὶ πρὸς ἄλλους Πατριάρχας καὶ ἀνακαλεσαι Κιτίου εἰς τάξιν.

Πατριάρχης **Ἰωακείμ.**

Ἀγνοοῦμεν τί ἀπήντησεν ὁ Ἱεροσολύμων, γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας εἰς ἀπάντησιν ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Ἅγ. Κιτίου ἵνα **«ὡς πρῶτος τῇ τάξει ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν τάξιν τὸν Κυρηνείας».**

Ὁ ἀνταποκριτὴς ἐκ Κων)πόλεως παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἄνωθι τηλεγράφημα δὲν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον ὁ Ἰωακεὶμ ἀλλ' ἐξωδίκως μόνον πρὸς τέσσαρας τῶν ἐμπιστοτέρων του συνοδικῶν.

ΚΑΚΟΗΘΗ ΜΕΣΑ

Ἐκ Κων)πόλεως γράφουσι πρὸς τὴν ἀττικὴν «Ἀκρόπολιν» ὅτι δῆθεν ὁ Ἅγ. Κιτίου ὑποχωρήσας πρὸ τῶν ἀπειληθεισῶν συνεπειῶν του ἀνεκάλεσε τὴν πρόσκλησίν του πρὸς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας περὶ ἀποστολῆς Ἐπισκόπων Τὸ κακόβουλον τοῦ ψεύδους τούτου εἶναι κατάδηλον, σκοποῦντος ὅπως διαβάλῃ τὸν Ἅγ. Κιτίου ὅτι δῆθεν ἐπεκοίνωσε καὶ μετὰ τοῦ ἐπιβάτου Ἀντιοχείας χάριν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ, ἐνῷ οὔτε διενοήθη τοῦτο.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἅπας ὁ ἑλληνικὸς τύπος τῆς τε ἐλευθέρας καὶ τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος, πλήν τινος μερίδος τοῦ βυζαντινοῦ τύπου, καὶ τινος ἑβδομαδιαίας ἐν Ἀθήναις «Βυζαντινῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἐκ Φαναρίου σιτιζομένης, ἀποδοκιμάζουσι τὴν πορείαν τοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ ὡς πρὸς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα καὶ συμβουλεύουσιν αὐτῷ ὑποχώρησιν ἢ παραίτησιν, τὸν δὲ πρώην Κυρηνείας προτρέπουσί τινες ν' ἀπέλθῃ εἰς μοναστήριον.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 9 π. μ ἄρχονται αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοτικοῦ Παρθεναγωγείου, εἰς ἃς προσκαλοῦνται νὰ παραστῶσιν οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν φιλομούσων συμπολιτῶν οἱ βουλόμενοι.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14 Ἰουνίου 1907.

Ἡ Ἐπιτροπεία.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Γνῶμαι ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ Κ)πόλεως.

Ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι «Αἰ ὧραι» τοῦ Καΐρου τῆς 8ης Ἰουνίου δημοσιεύονται αἱ γνῶμαι, αἵτινες ἐξεφράσθησαν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων ἀλλὰ μεινοψηφούντων μελῶν αὐτῆς κατὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου παρὰ τοῖς Μ. Μ. Πατριάρχαις Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

Πρῶτον.—Ὁ Κυρηνείας νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς παραίτησιν ἀφοῦ αὐτὸς μὲν προσωπικῶς στερούμενος τῶν συμπαθειῶν τοῦ λαοῦ, μὴ ἔχων δὲ ἄλλα ἐπιβλῆς προσόντα, ἐπὶ πλέον δὲ ἀπογυμνωμένος καὶ τῆς κυβερνητικῆς προστασίας οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἡ δὲ ἐκλογὴ αὐτοῦ ὡς ἐγένετο ἐν Κων)πόλει ὅλως αὐθαιρέτως καὶ ἀντικανονικῶς οὐδὲν ἀπολύτως δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος. Ὡς τοιαύτην δὲ παρανόμων ἐκλογὴν δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναγνωρίσωσι καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι καὶ ἑπομένως δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπόψεις ἐκτίθεται θανασίμως τὸ γόητρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Δεύτερον.—Ἀφοῦ ὁ Κηρυνείας πρὸς διάσωσιν τῆς τιμῆς τῆς ἐν Κων)πόλει Ἐκκλησίας δέον νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς παραίτησιν, αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι θὰ πρωτοστατήσωσιν ὅπως διεξαχθῇ νέα ἐκλογὴ ἐν Κύπρῳ κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰθισμένα ἐν τῇ νήσῳ καὶ οὕτω ὁ λαὸς θὰ ἀναδείξῃ τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ Μητροπολίτην Κιτίου Κύριλλον, ὑπὲρ οὗ νῦν ἐξεγείρονται τὰ 9)10 τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὗ ἡ ὑγιεστέρα μερὶς τῆς Νήσου, ὑπὲρ οὗ σχεδὸν πάντες οἱ Ἕλληνες Βουλευταί, ὑπὲρ οὗ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐξαναγκαζομένη εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς λαϊκῆς βουλήσεως.

Τρίτον.—Τὸν οὕτωσι νομίμως καὶ κανονικῶς μέλλοντα νὰ ἐκλεγῇ Ἀρχιεπίσκοπον θὰ σπεύσωσι ν' ἀναγνωρίσωσι πᾶσαι αἱ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι τῆς Ἀνατολῆς καὶ οὕτω λύεται ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν εὐκοσμίᾳ τὸ καταναλῶσαν τοσαύτας πολυτίμους δυνάμεις ἐπὶ ὀκταετίαν ὅλην Κυπρ. ζήτημα χάρις εἰς πείσμονα καὶ ἀλόγιστον καὶ ἐμπαθῆ πολιτείαν, ἥτις ἐπιβαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Φανάριον.

Τέταρτον.—Ἵνα ὅμως—προσέθεσαν οἱ μειοψηφοῦντες ἐν Κ)πόλει πεφωτισμένοι Συνοδικοί—ἐπιτευχθῇ ἡ διάσωσις τοῦ καταρρακωθέντος γοήτρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀποδοθῇ δὲ σεβασμὸς πρὸς τὸ σφαγιασθὲν δίκαιον, δέον ὅπως ὁ ἀντιπροσωπεύσας τὸ Πατριαρχεῖον κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Κύπρῳ περίοδον καθήσῃ εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου ἵνα δώσῃ λόγον τῆς ἀσυνειδήτου καὶ ἀχαρακτήριστον αὐτοῦ διαγωγῆς, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ καταβαράθρωσις τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου βοᾷ τὸ χυθὲν ἐν Κύπρῳ ἀδελφικὸν αἷμα.

Εἰς ταῦτα ἐπάγεται εἶτα ἡ σύνταξις τοῦ «Αἰῶνος» τάδε:

Ἐνῷ τοιοῦτον διάγραμμα σωστικὸν καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον διετύπου ἡ ὀρθοφρονοῦσα ἐν Κων)πόλει μειοψηφία, ὁ ἀχαλίνωτος Ἰωακεὶμ ἔχων παρὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ τοὺς ἀγωνιῶντας ἄνευ γνώμης φίλους αὐτοῦ προὔβαλε τὴν ἀποστολήν τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου πρὸς φενακισμὸν καὶ παραπλάνησιν.

Ὁ Πρωτοσύγκελλος, καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς καὶ ἐπισήμους πληροφορίας, ἔλαβεν ἐξ Ἱεροσολύμων τὴν αὐτὴν ἣν καὶ παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν ἀπάντησιν. Ἐδόθη δηλονότι καὶ παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων ἀπάντησις σαφῶς καὶ ὁρισμένως ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων θ' ἀναγνωρίσῃ τὴν αὐθαίρετον καὶ ἀντικανονικὴν ἐκλογὴν τοῦ Κυρηνείας ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, καὶ οὕτως εὑρισκόμεθα πρὸ τελείας ἀπομονώσεως τοῦ Ἰωακεὶμ Γ' ὀνειρευομένου νῦν ἀφορισμοὺς καὶ ἀπειλὰς καὶ ἀστραπὰς καὶ τὰ παρόμοια ἅτινα καθιστῶσι πλέον ἀστείαν τὴν περίδοξον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς κινδυνευούσης Πατρίδος δρᾶσιν.

Ἀφοῦ καὶ κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ὁ Ἰωακεὶμ παρ' ὅλην τὴν σώφρονα καὶ λελογισμένην πορείαν τῆς μειοψηφίας δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀποστῇ τῆς ὀλισθηρᾶς ὁδοῦ ἣν βαδίζει, τὰ ἐν Κύπρῳ θὰ χωρήσωσιν ἀκωλύτως ὡς ἀκωλύτως χωροῦσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα πάσης ἄλλης ἀνεξαρτήτου ἐν ἀνεξαρτήτῳ πολιτείᾳ Ἐκκλησίας.

Οἱ ζητούμενοι τρεῖς Ἐπίσκοποι ὅσον οὔπω ἀπέρχονται εἰς Κύπρον. Ὁ λαὸς ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἐκκλησίας ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δράσεως τῆς Πολιτείας, ἐξισκούσης μόνον ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν χάριν τῆς δημοσίας τάξεως θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ. Τοιοῦτος δὲ ἔσται ὁ Κιτίου Κύριλλος ὑπὲρ οὗ ἀνάστατος ἡ Κύπρος πᾶσα. Οἱ ἐπιστάτοι κληρικοὶ θὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν καὶ μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου θὰ ἐγκαθιδρυθῇ οὗτος ἐπισήμως. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τοὺς ἀπειλουμένους ταρταρινικοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἰωακεὶμ θάντιταχθῶσι παρόμοιοι ἀνταφορισμοὶ πρὸς ὄνειδος μὲν τοῦ ἐνθυμίζοντος ἡμέρας βαρβαρότητος καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως πρὸς δόξαν δὲ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Τὸ πολυθρύλητον ζήτημα χωρεῖ ἀπροσκόπτως εἰς τὴν λύσιν του. Οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι δυνάμει τῆς ἀπολεσθείσης ἐγκυκλίου καταρτίζονται ὑπὸ τῶν διαφόρων κατ' ἐνορίας καὶ χωρία κληρικῶν καὶ ἀποστέλλονται ἀθρόοι εἰς τὰ οἰκεῖα Διοικητήρια. Οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι Λευκωσίας τῶν ἐνοριῶν Φανερωμένης, Τριπιώτου Ἁγ. Ἀντωνίου, Χρυσαλινιωτίσσης καὶ Ἁγ. Λουκᾶ κατηρτίσθησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων παρ' ἑκάστῳ κληρικῶν, ὑπελείφθησαν δὲ οἱ τοῦ Ἁγ. Σάββα καὶ τοῦ Ἁγ. Κασσιανοῦ.

ΚΟΙΝΟΣ ΠΟΘΟΣ

Κοινὸς καὶ δίκαιος πόθος ἐμπνέει τόν τε λαὸν καὶ τὸν κλῆρον ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ αἰσίας λύσεως τοῦ ἀκανθώδους ζητήματος ὅπερ δεινῶς ἐταλαιπώρησε καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα μετὰ τοῦτο ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ ἀδελφικῇ γένηται ἡ πλήρωσις τῶν χηρευόντων ἀρχιερατικῶν θρόνων καὶ τεθῇ πρὸς λύσιν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ σπουδαιότατον διά τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαὸν Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.

Ὕψιστα καθήκοντα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν φιλοτιμία ὑπαγορεύουσιν ὅπως ὀργανώσωμεν καὶ ἑνώσωμεν πάσας ἡμῶν τὰς ὑλικὰς καὶ πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ διαρρύθμισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων, πρὸς ἡνωμένην καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς πολιτικῆς θέσεως ἡμῶν, τῆς οἰκονομικῆς ἀνακουφίσεως καὶ τῆς καθόλου προόδου παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἀιρομένων ἐκ μέσου ἡμῶν τῶν διαιρούντων ἡμᾶς ζητημάτων ἂς συγκεντρωθῶμεν περὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος καὶ μιᾷ γνώμῃ καὶ βουλήσει ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως.

ΑΠΑΤΗ ΚΑΤΑ ΙΕΡΕΩΝ

Ἐν τῇ «Ταβέρνᾳ» τοῦ οὐραγκουτάγκου τῆς π. Πέμπτης—καὶ σήμερον ἴσως εἰς ἄλλα σπειραϊκὰ ὄργανα—ἐδημοσιεύθη διαμαρτυρία τῶν ἱερέων τῆς Κυθραίας κατὰ τῆς Ἐγκυκλίου ἣν ἐπέστρεψαν οὗτοι πρὸς τὸν κ. Διοικητήν. Ἡ εἴδησις αὕτη προὐκάλεσε σφοδρὰν ἀγανάκτησιν καθ' ἅπασαν τὴν **ἐθνικὴν** Κυθραίαν, περισσότερον ὅμως ἐξέπληξεν αὐτοὺς τοὺς ἱερεῖς τὸ περιεχόμενον τῆς διαμαρτυρίας ὅπερ ὑπέγραψαν ἐν ἀγνοίᾳ παραπλανηθέντες ὑπό τινος Παπαμιλτιάδη τῆς ἐνορίας Ἁγ. Ἀνδρονίκου, ἰδίους ἔχοντος λόγους οὔτε θρησκευτικοὺς οὔτε πατριωτικοὺς νὰ πράξῃ ὅ,τι ἔπραξεν.

Ἐπανορθοῦντες τὴν πλάνην αὐτῶν οἱ ἐν λόγῳ ἱερεῖς ἐνήργησαν τὴν καταγραφὴν τῶν καταλόγων τῶν οἰκείων ἐνοριῶν καὶ ἀπέστειλαν αὐτοὺς εἰς τὸ Διοικητήριον Λευκωσίας, ὁ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρονίκου Παπαϊωάννης, ὁ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Παπατοφαλῆς, ὁ τῆς Συραγνᾶς ΠαπαΓαβριὴλ καὶ ὁ τῆς Χαρδακιωτίσσης ΠαπαΒασίλης.

Η "ΤΑΒΕΡΝΑ,, ΤΟΥ ΟΥΡΑΓΚΟΥΤΑΓΚΟΥ

Βαρόμετρον τῆς ψυχικῆς ταραχῆς καὶ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ σπειραϊκοῦ κύκλου ἀποτελεῖ ἡ «Ταβέρνα» τοῦ τέως παρασίτου τοῦ Δημαρχείου καὶ κωμικῶς γελοίου πιθηκανθρώπου, ἧς τὸ τελευταῖον φύλλον προδίδει τελείαν ἀπόγνωσιν παράγουσαν αὐτοὺς εἰς παραφροσύνην. Αἱ χυδαιότατα ὕβρεις, οἱ κακοηθέστατοι ὑπαινιγμοὶ κατὰ κληρικῶν παρόντων καὶ ἀπόντων, αἱ παιδαριώδεις βλασφημίαι καὶ ἀραὶ καθ' ὁλοκλήρου τῆς μεγάλης **ἐθνικῆς** πλειονοψηφίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, τὰ ἀσύστολα ψεύδη καὶ ἡ ἀναίσχυντος διαστροφὴ τῆς ἀληθείας καταδηλοῦσι τελείαν πνευματικὴν ἐπισκότισιν καὶ πώρωσιν ἠθικήν.

Ἀνισρώτατον καὶ ἀηδέστατον καὶ ὅλως ἀνωφελὲς ἔργον θὰ ἐπράττομεν ἂν ἐπεχειρούμεν ν' ἀναιρέσωμεν πάσας τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς διαβολὰς κατὰ προσώπων καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν διότι ψεύδονται ἐν γνώσει καὶ ἀγχόμενοι δὲν θὰ ὁμολογήσωσί ποτε τὴν ἧττάν καὶ τὴν μεταμέλειαν αὐτῶν. Ἀντιγράφοντες ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτουσι τὰς ἰδίας ἀσχημίας καὶ κακοηθείας εἰς τοὺς ἀντιθέτους καὶ οὕτω νομίζουσιν ὅτι κερδαίνουσί τι, ἐνῷ πράγματι μᾶλλον μᾶλλον βυθίζονται ἐν τῷ παχυλῷ βορβόρῳ ὅπου κατέρριψεν αὐτοὺς ἡ λαϊκὴ ἀγανάκτησις καὶ ὀργή, πνιγόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ βάλλουσιν αἰσχρὰς καὶ ἀπέλπιδας κραυγάς.

Προὐκαλέσαμεν τὸν οὐραγκουτάγκον νὰ σημειώσῃ καὶ μίαν μόνην περίπτωσιν κομματικῆς μεροληψίας ἐν τοῖς κοινοτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, νὰ κατονομάσῃ καὶ ἐν μόνον μάθημα ἀντιπαιδαγωγικῶς διδασκόμενον καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ εὕρῃ τοιαύτην ἐξηκολούθησε μετὰ πείσματος ὀνικοῦ νὰ ἀοριστολογῇ συκοφαντῶν.

Ἀρνεῖται τὸν χρηματικὸν ἐκβιασμὸν τῶν μαθητῶν ὑφ' οὗ ἡ κοινωνία πᾶσα εἶναι κατηναγκασμένη ἀλλ' ἀδρανοῦσα ὑπὸ ραγιαδικῆς ὑπομονῆς καὶ ὁ οὐραγκουτάγκος, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀναιδείας διαψεύδει αὐτόν, ἀμαθὴς δὲ αὐτὸς καὶ ἀνίκανος ὅλως νὰ ἐννοήσῃ τὸ διδασκαλικὸν ἔργον μετὰ πιθηκώδους ἀναισχυντίας ἐλέγχει πάντοτε δι' ἀοριστολογιῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας οὗς ὁ ἀνος οὗτος οὐδὲ ν' ἀτενίσῃ δύναται.

Οὐδεμίαν ἔχων ἔννοιαν τῆς σημασίας τῆς παιδονομίας ἀπορεῖ ὅτι διδασκάλισσαι διωρίσθησαν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ὡς παιδονόμοι, καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐπιτροπεία πλήρη συναίσθησιν ἔχουσα τῶν εὐθυνῶν αὐτῆς προτίθεται τὴν παιδονομίαν ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ ἐν ταῖς Ἀστικαῖς Σχολαῖς ν' ἀναθέσῃ εἰς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους ἀνταποκρινομένους εἰς τὰ λεπτὰ καὶ δύσκολα καθήκοντά των

Ἡ παιδαγωγικὴ ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀπὸ ἐτῶν ὑφίσταται τὴν μᾶλλον ἀξιοκατάκριτον διαστροφὴν γινώσκει δὲ τὸ κοινὸν μυρίας πρὸς τοῦτο περιπτώσεις, καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι οἱ διαστροφεῖς μισητοὶ καθιστάμενοι εἰς τοὺς μαθητὰς δὲν ἐπιδρῶσι σπουδαίως ἐπὶ τὸ ἦθος αὐτῶν Πρόσφατον διαστροφῆς παράδειγμα κατ' ἔτος ἐπαναλαμβανόμενον ἀναφέρομεν τόδε:

Ὁ γνωστὸς Βολονάκης ἐπειδὴ ἀπουσιάζει συχνότατα δι' ὅλου τοῦ ἔτους ὑστερεῖ πολὺ περὶ τὴν διδακτικὴν ὕλην, καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολ. ἔτους κατὰ τύπους μόνον συμπληροῖ αὐτὴν καλῶν εἰς νυκτερινὰς παραδόσεις τοὺς μαθητὰς πρὸς διδασκαλίαν δῆθεν. Οὕτω πρό τινος ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐδίδαξε 500 στίχους ἐκ τοῦ «Αἴαντος» τοῦ Σοφοκλέους, καὶ εἰς 2—3 νυκτερινὰ μαθήματα τὴν «**Ἀγωγὴν τοῦ Πολίτου.**» Τοιαύτη διδασκαλία οὐ μόνον ἀλυσιτελὴς τυγχάνει ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν μαθητῶν ἐπιδρᾷ ἐπιβλαβῶς, διότι δὲν λανθάνει αὐτοὺς ὅτι γίνεται αὕτη μόνον καὶ μόνον ἵνα ρηθῇ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ὅτι ἐδιδάχθησαν τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα μαθήματα πρὸς ἐπίδειξιν μόνον. Τοιούτους ζητοῦσι νὰ διαπλάσωσι χαρακτῆρας! ἀλλ' εὐτυχῶς τοὺς μισοῦσι καὶ δὲν τοὺς μιμοῦνται.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Καθῆκον μου θεωρῶ καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον μαιευτῆρα καὶ ἰατρὸν κ. **Ν. Δέρβην** *σώσαντα ἀπὸ δεινῆς δυστοκίας τὴν σύζυγόν μου μετὰ τοῦ ἐμβρύου.*

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 11 Ἰουνίου 1908.

Ὁ εὐγνώμων σύζυγος
Κ. Γ. Ρῶσσος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ καὶ τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ἐγένετο ἀνεμώδης καὶ σπορὰδικαὶ κατέπεσον βροχαὶ βλάπτουσαι τὰ σιτηρὰ ἐκκεθειμένα εἰς θημωνιὰς καὶ εἰς τὰς ἄλωνας.

ΕΙΣ ΚΟΡΝΟΝ, κώμην ἐν ᾗ ἐξασκεῖται εὐρέως μὲν ἀλλὰ κατὰ τρόπον ἀρχέγονον ἡ πηλοπλαστική, τῇ ἀξιεπαίνῳ συστάσει τοῦ Γεωργ. Τμήματος καὶ χάρις εἰς τὸ προοδευτικὸν πνεῦμα τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου διωρίσθη ὁ ἐξ Ἀθηνῶν δοκιμώτατος ἀγγειοπλάστης κ. **Γεώργ. Στεφανάκης** πρὸς διδασκαλίαν τελειοτέρας ἀγγειοπλαστικῆς καὶ κατασκευῆς πίθων, θοχείων καὶ λοπάδων μετὰ ἁλοιφῆς. Διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου ὁριστικῶς ἡ ἀγγειοπλαστικὴ ἐν Κύπρῳ ποιεῖται μέγα πρὸς τὰ πρόσω βῆμα.

ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΙΑΤΡΟΙ διωρίσθησαν οἱ κ. κ. **Ἐρατ. Ἱερεΐδης** εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Πάφου καὶ **Πολύδ. Μ. Πολυδωρίδης** εἰς τὴν Ὀρεινήν, νεαροὶ καὶ ἀρτίως μεμορφωμένοι ἐπιστήμονες, οἵτινες ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθῆκον αὐτῶν μετὰ ζήλου θερμοῦ καὶ φιλοπατρίδος.

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τὰς εὐχὰς πολυαρίθμων συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμάρχου Ἀγκαστίνας κ. **Ἀγαμ. Ἐπαινετοῦ** καὶ τῆς καλλίστης Δεσποσύνης **Μαρίας Α. Μαρκίδου.** Οἱ νεόνυμφοι δεξιάμενοι τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν παρισταμένων ἀνεχώρησαν αὐθήμερον εἰς Ἀγκαστίναν.

—Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν ἐν Κυρηνείᾳ οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ ἐκεῖθι ἐμπόρου κ. **Σάββα Χαραλάμπους** καὶ τῆς δεσποινίδος **Εὐανθίας Γρ. Δημητριάδου**, θυγατρὸς προκρίτου ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ οἰκογενείας.

Εἰς ἀμφότερα τὰ εὐάρμοστα ζεύγη ὁλοψύχως εὐχόμεθα πᾶν ἐρικτὸν ἀγαθὸν νὰ πληροῖ πάντοτε τοὺς οἴκους αὐτῶν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ τις τῶν Σχολείων θεωρεῖ φαίνεται μεταξὺ τῶν ἄλλων καθηκόντων του καὶ τὸ σπερμολογεῖν ἀνὰ τὰ χωρία κομματικὰ ψεύδη, ἐξ ὅσων πληροῦνται ἡ γνωστὴ «Ταβέρνα» καὶ αἱ ὅμοιαι αὐτῇ. Πλὴν τοῦ ὅτι κινδυνεύει οὗτος νὰ ξυλοφορτωθῇ, προκαλεῖ δεδικαιολογημένως καὶ τὴν δυσπιστίαν τῶν διδασκάλων καὶ τῶν σχολ. ἐπιτροπειῶν ἐξ ἧς οὐδὲν ἀγαθὸν πορίζεται ἡ δημοτ. ἐκπαίδευσις.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ «ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ» ἀπέβη τὸ ψυχαγωγικὸν κέντρον τῆς πόλεώς μας συγκεντροῦν εἰς ἀληθῆ πανήγυριν πολυπληθῆ καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον. Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ «**Ἀπόλλων**» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰ. Οἰκονομάκου παιανίζει καθ' ἑκάστην Κυριακὴν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐκλεκτὰς εὐρωπαϊκὰς καὶ ἑλληνικὰς συνθέσεις. Ὁσονούπω φθάνουσι τὰ νέα ἐκ Παρισίων μουσικὰ ὄργανα, ὅτε ἡ Φιλαρμονικὴ θὰ παιανίζῃ 3ις ἢ 4ις τῆς ἑβδομάδος, θὰ διοργανοῦνται δὲ μοναδικαὶ ψυχαγωγικαὶ καὶ διδακτικαὶ ἑσπερίδες πρὸς εὐπρεπῆ τέρψιν ἅμα καὶ διδασκαλίαν τοῦ φιλομούσου κοινοῦ τῆς Λευκωσίας.

ΤΑ ΕΝ ΣΑΜΩ

Κατὰ νεωτάτας εἰδήσεις τηλεγραφικὰς τῇ ἐπεμβάσει τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων ἡ Ὑ. Πύλη ἀνεκάλεσε 3 ἐκ τῶν 4 ἀποβιβασθέντων ταγμάτων, τὸν Ρεοὺφ πασσᾶν καὶ τὰ πολεμικὰ σκάφη πλὴν τοῦ καταδρομικοῦ «Χαμιδιὲ» ἐδήλωσε δὲ πρὸς τὰς δυνάμεις ταύτας ὁ Σουλτᾶνος ὅτι οὐδόλως προτίθεται νὰ θίξῃ τὴν αὐτονομίαν τῆς Σάμου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τυχὸν ἐγνώρισαν τὸν **Στέφανον Μ. Σταματάκην** Κύπριον ἐκ Λευκωσίας ἢ γνωρίζουσιν ἤδη ποῦ διαμένει ἐν Κύπρῳ ἢ ἐκτὸς τῆς Κύπρου νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν διεύθυνσιν, διότι πρὸ τριετίας ἐν Λεμησσῷ ἐργαζόμενος ἐξηφανίσθη καὶ ἔκτοτε ἀγνοεῖται ἂν καὶ ποῦ ὑπάρχει.

Ἡ χάρις θὰ ἔχῃ ἀμοιβὴν τὴν ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην ἀνησυχούντων ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12 Ἰουνίου 1908.

Ἡ ἀδελφή του
Βασιλικὴ Δημητρίου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς α' Ἐκπαιδεύσεως καθυστεροῦντες συνδρομὰς ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτάς.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ "Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ,,

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

Ἐνεργητικόν.

Ἐπιπλα	£	22.	0. 0
Λαχ. Ὁμολογίαι		85.	5. 0
Γρ. Συνακτέα	»	18414.	15. 0
Συναλλαγματικαὶ	»	197.	18. 3
Ταμεῖον	»	1609.	11. 1
Κυκλοφ. Συν)τικῶν	»	1149.	3. 0
Ἔξοδα ἀνήκοντα εἰς τὸ 1908	»	6.	0. 0
Τοκοφόροι λ)σμοὶ	»	30386.	2. 0
	£	51870.	14. 4

Παθητικόν.

Τρίμηνοι Συν)τικαὶ	£	400.	0. 0
Μέτοχοι	»	43422.	15. 2
Ἐπιταγαὶ	»	603.	13. 6
Πιστωταὶ	»	7444.	5. 5
	£	51870.	14. 4

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ

Δοῦναι

Εἰς μισθοὺς	£	273.	0. 0
Διάφορα ἔξοδα καὶ ἐνοίκια	»	21.	9. 5
Ἐκπτωσις ἐπίπλων	»	1.	0. 0
Καθαρὰ κέρδη πρὸς $8\frac{16}{40}$ ο)ο κατανεμηθέντα ἐπὶ 799 παλαιῶν μετοχῶν καὶ 2044 νέων	»	3165.	6. 1
	£	3460	15. 6

Λαβεῖν

Ἀπὸ Τόκους	£	3151.	4. 0
» Λαχ. Ὁμολογίας	»	30.	13. 0
Ἀπὸ Προμηθείας	»	271.	14. 0
» Μετόχους ἀποσυρθέντας	»	7.	4. 5
	£	3460.	15. 6

Διὰ τὸ Ταμιευτήριον «ἡ Λευκωσία»

ὁ Β. Ταμίου — ὁ Γραμματεύς
Ε. Μιχαηλίδης. — **Κ. Σαμουήλ.**

Οἱ Ἔλεγκται

Ἰω. Χ. Νικολαΐδης
Εὐέλθων Δραγομάνος.

"Κυπριακος Φυλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὅροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἐξάμηνος »	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ »		12
Ἐξάμηνος »	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἐξάμηνον »	»	7
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ »		16
Ἐξάμηνον »	»	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

16 Μαρτίου

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

ΧΑΜΗ. Καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ὀθωμαν. Ἀμμοχώστου αἰτούντων βιοκήν ἐν τῇ τάφρῳ καὶ ἄλλοις δενδροφύτοις θέσεσι τῆς πόλεως

Ἡμερησία διάταξις

ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΧΑΤΖΗ-Ι-ΗΩΑΝΝΟΥ. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς δεκάτης φρονῶν ὅτι τὸ ζήτημα ὡρίμασε πλέον καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει φόβος ἀδικίας κατὰ τάξεώς τινος τῶν κατοίκων (τῶν ἀστῶν) διότι χωρικοὶ καὶ πολῖται μετέχουσι πάντοτε τῶν ἐμμέσων φόρων ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ. 200 χιλ χωρικοὶ καὶ 40 χιλ. πολῖται ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ οἱ φόροι οἱ τεθέντες ἤδη εἰς εἴδη καταναλ. πληρώνονται καὶ ὑπὸ τῶν χωρικῶν, ἡ μονιμοποίησις τοῦ ποσοῦ δὲν εἶναι κίνδυνος διότι θὰ ληφθῇ ὁ μέσος ὅρος τῆς δεκάτης διὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων, διά τε τὰ ἄφορα καὶ εὔφορα ἔτη.

ΣΕΦΚΕΤ. Ἀλλ' ἐν δυσετηρίαις οἱ χωρικοὶ δὲν δύνανται οὔτε τοὺς ἄλλους των φόρους νὰ πληρώσωσιν.

ΧΑΤΖΗ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἀλλ' οἱ φόροι δὲν χαρίζονται· σήμερον οἱ χωρικοὶ δὲν πληρώνουσι 1% ἀλλὰ 30 καὶ 40 διότι δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ δαπάνη βοῶν, κόπου, λιπάνσεως καὶ σπόρου ὥστε νὰ πληρώνωσιν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ἐσόδου ὅλα ταῦτα θὰ ἐκλείψωσι μετὰ τὴν δεκάτης καὶ πρὸς τούτοις ὅλαι αἱ δυσκολίαι τῆς εἰσπράξεως αὐτῆς. Διὰ πάντα ταῦτα ζητοῦμεν τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης καὶ τὴν ὑποβολὴν σχεδίου ἐπὶ τίνων εἰδῶν θὰ ἐπιβληθῇ αὕτη. Ὡς πρὸς τὸ περίσσευμα τῶν 70 χιλ. ἐπεριμέναμεν κατόπιν τόσων παραπόνων νὰ γείνῃ χρῆσις αὐτῶν εἰς ὄφελος τῆς χώρας εἰς δημ. ἔργα, παιδείαν, γεωργίαν καὶ ἀναδάσωσιν ἐν εὐρυτέρᾳ κλίμακι πλὴν τῶν λιμενικῶν καὶ σιδηροδρομικῶν. Δυστυχῶς βλέπομεν μόνον μικρὰν μέριμναν ὑπὲρ τῆς ἀστυνομίας καὶ μικρὰν προσθήκην εἰς τὰ δημόσια ἔργα πασῶν τῶν ἄνω ἀναγκῶν παραβλεπομένων. Κατ' ἔτος ἐκθέτομεν τὰ παράπονα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ ἠλπίζομεν ὅτι θὰ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑπομένως ἠλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐλάμβανε μέριμναν πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

Νομίζομεν καλὸν νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦδε ἀπόφασις δαπάνης τοῦ ποσοῦ τούτου διότι καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ ἔτος θὰ εἶναι καλὸν καὶ ἐφέτος.

Ὡς πρὸς τὴν φύλαξιν 20 χιλ λιρῶν ὑπάρχουν δύο γνῶμαι α' τὸ ἀποθεματικὸν τοῦτο δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοῦ σοφοῦ νόμου τῆς ἀποταμιεύσεως ὅπως ἰδίᾳ γίνεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἑταιρείας.

Ἡ Κυβέρν. δέον νὰ ᾖ προνοητικωτέρα μιᾶς ἰδιωτικῆς ἑταιρείας. Πλὴν ἐξεπλήρωσεν ἡ Κυβέρνησις τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τοῦ τόπου διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ πρόνοια περὶ τοῦ μέλλοντος; Δὲν πρέπει τις νὰ ζῇ πτωχός, διὰ νὰ ἀπεθάνῃ πλούσιος.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ σύστημα τῆς ἀποταμιεύσεως δὲν εἶνε ἀπολύτως κατεδικασμένον φρονῶ ὅτι δέον 5000 λιρ. νὰ φυλαχθῶσι δι' ἀποταμίευσιν διότι πάντοτε μικρὸν ποσὸν τῶν κερδῶν ἀποταμιεύεται καὶ οὐχὶ ὅλον ἢ ἥμισυ τοῦ κέρδους.

Ὡς πρὸς ἐνδεχόμενα ἐλείμματα θὰ γίνηται ὡς μέχρι τοῦδε, δηλαδὴ ἐὰν αἱ 50 χιλ. λ. θὰ δίδωνται, τὰ ἐλείμματα θὰ καλύπτονται ἐξ αὐτῶν εἰ δὲ μὴ ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου.

Ζητῶ ὅπως εὑρεθῇ τρόπος αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τοῦ ἁλατος.

Ἐν τέλει ζητῶ ἵνα τὸ χορήγημα αὐξηθῇ κατ' ἔτος ὥστε νὰ πλησιάζῃ τὰς 92 χ. λ. Θὰ ἔλεγον ὅπως ἀρθῇ ὁ φόρος οὗτος ὡς μὴ ἀποτελῶν ὑποχρέωσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, πλὴν γνωρίζω τὴν εὐαισθησίαν τῶν ὀθωμανῶν συναδέλφων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, καὶ διὰ τοῦτο ἀποβλέπων εἰς τὸ θετικὸν ἀποτέλεσμα θεωρῶ καλὴν τὴν πρότασιν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτοῦ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως, ὅπως εἶναι δίκαιον. Τοιουτοτρόπως δὲ θὰ ἐκπληρωθῇ ἡ σύστασίς σας ὅπως ὅλαι αἱ πρόσοδοι τῆς χώρας δαπανῶνται δι' αὐτήν.

Ἐρωτῶ τὸν ἔντιμον ἀρχιλ. ἐὰν ἡ θέσις πρώτου γραμματ. εἶναι κατειλημμένη καὶ εἰς τί θὰ χρησιμεύσωσιν αἱ 250 λίρ. αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ

ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΗΣ. Τὸ ποσὸν ἦτο καὶ πέρυσι ἀναγεγραμμένον δηλ. διὰ τὸν κ. Πέητζ.

ΧΑΤΖΗ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ὁ ταμίας νομίζω ἀπουσιάζει καὶ ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ πρῶτος γραμματεύς.

ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΗΣ. Ἡ θέσις ταμίου δὲν ἐπληρώθη ἔτι.

ΧΑΤΖΗ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἀφοῦ ἡ ὑπηρεσία διεξάγεται καὶ μὲ τὸ παρὸν προσωπικὸν ἂς μὴ πληρωθῇ ἡ θέσις καὶ τὸ ποσὸν 250 λ. ἂς διανεμηθῇ εἰς τὸ κατώτερον προσωπικόν.

ΧΑΜΗ. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ τῶν 20 χιλ. ὅπως ἀνακουφίζεται ὁ λαὸς ἐν ἔτεσιν ἀφόροις διὰ δημόσια ἔργα. Ὡς πρὸς τὰς 35 χιλ. συμφωνῶ ὑπὲρ ἀμέσου δαπάνης αὐτῶν ὡς καὶ συνηγορῶ ὑπὲρ αὐξήσεως καὶ παγιώσεως τοῦ ἐπιχορηγήματος.

Ὡς πρὸς τὴν μετατροπὴν τῆς δεκάτης δὲν συμφωνῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος διότι τὸ ζήτημα δύναται νὰ ἔχῃ πολλὰς ἀντιρρήσεις καὶ χρήζει μελέτης

Ζητεῖ ὅπως αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς τῶν φορολόγων δίδωνται τοῖς ὀθωμανοῖς τουρκιστὶ ἢ καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας.

Μ. ΚΙΤΙΟΥ. Πολλὰ ἐλέχθησαν ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης καὶ ἐγὼ ὀλίγα θὰ προσθέσω.

Τὸ ζήτημα τῆς μετατροπῆς τῆς δεκάτης ὡρίμασε πράγματι ὡς ἰδέα ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν τρόπον εἶνε ἀκόμη πολὺ ἄωρος. Ὅλοι ὡμιλήσαμεν ὅτι τὸ ζήτημα ὡρίμασεν οὐδεὶς ὅμως ἔδωσε γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετατροπῆς ταύτης. οὐχ ἧττον δὲν λέγω ὅτι ἡ μετατροπὴ αὕτη δὲν πρέπει νὰ γίνῃ. Ἐπιμένω ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ μετατραπῇ εἰς πάγιον φόρον διότι τότε θὰ εἶναι δυστύχημα τοῦτο εἰς πάντας. Ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς τῆς γῆς εἰς τὰ διάφορα χωρία εἶναι μεγάλη καὶ ἡ τιμή της εἶνε ἀνάλογος μόνον πρὸς τὴν πυκνότητα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν σπάνιν αὐτῆς· καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν ποιότητά της. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ σκεφθῶμεν πολὺ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετατροπῆς τοῦφόρου τούτου Ἀλλ' ἐφόσον ὁ φόρος οὗτος ὑπάρχει, θὰ παρακαλέσω τὸν ἀρχιλογιστὴν νὰ διατάξῃ ὅπως μὰ παρεμβάλλωνται εἰς τοὺς χωρικοὺς δυσκολίαι εἰς τὴν καταμέτρησιν αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κακῆς θελήσεως, μόνον, μερικῶν ὀργάνων τῆς εἰσπράξεως. Διότι πολλάκις οἱ χωρικοὶ ἀναμένουσιν ἐπὶ ἑβδομάδα νὰ ἔλθῃ ὁ δεκατιστὴς, καίτοι ἐγκαίρως εἰδοποιηθεῖς, (προπάντων εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ τέλος τῆς δεκατεύσεως) καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο οἱ χωρικοὶ πρέπει νὰ χάνωσι τὸν καιρόν των καθήμενοι καὶ φυλάττοντες τὰς σφραγίδας τῶν σωρῶν ὅπως μὴ ἐμπλακῶσιν εἰς μείζονας συμφορὰς ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν χαλάσῃ. Βεβαίως ἄλλαι συντρέχουσαι ἡρθησαν ἄλλα δέον καὶ αὐτὴ νὰ ἀρθῇ.

Παρατηρῶ ὅτι εἰς τοὺς 36 εἰσπράκτορας ἐδόθη αὔξησις 200 λ. ἐὰν ἡ αὔξησις ἦτο ἴση θὰ ἀνελόγη 6 λίρας εἰς ἕκαστον.

Νομίζω ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη εἶνε ἐλαχίστη ἀναλόγως τῶν εὐθυνῶν καὶ παθημάτων των. Πρέπει νὰ αὐξηθῶσιν ἀκόμη ὅλοι καὶ προπάντων οἱ τῶν ὀρεινῶν ἐπαρχιῶν ἔνθα ἡ διατροφὴ τῶν ἵππων των εἶνε λίαν δαπανηρὰ σχεδὸν διπλασία τῶν πεδινῶν διότι εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη ἡ τιμὴ τῆς κριθῆς εἶνε διπλασία καὶ τοῦ ἀχύρου τριπλασία ἢ εἰς τὰ πεδινά.

Εὐχαριστοῦμεν, διὰ τὴν παγίωσιν τῶν 50 χιλ. λιρ., τοὺς συνηγορήσαντας πρὸς τοῦτο, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως συνηγορήσητε εἰς αὔξησιν τοῦ ποσοῦ εἰς 92 χ. λ. ὅπως παύσῃ ἡ ἀδικία τοῦ φόρου.

Ὡς πρὸς τὸ ἀπόθεμα νομίζω ὅτι ἐὰν μᾶς ἀσφαλίζητε ὅτι ταῦτα θὰ δαπανηθῶσιν **εἰς δημόσια ἔργα** ἀνακουφιστικὰ ἐτῶν ἀφορίας, δὲν ἔχω ἔνστασιν ἀλλὰ καὶ τίς μᾶς ἀσφαλίζει ὅτι τούτων δαπανωμένων δὲν θὰ ἀποκοπῇ ἴσον ποσὸν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑπομένων ἐτῶν ὡς καὶ ἄλλοτε συνέβη;

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔδωκε καμμίαν ἐξήγησιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου· νομίζω καλὸν νὰ δοθῇ τοιαύτη τις ἐξήγησις

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ἐὰν ὁ Πανιεραίνίττεται τὰς 20 χιλ., τοῦτο τὸ ποσὸν διατίθεται εἰς φύλαξιν διὰ σκοπὸν ὃν ἐν τῷ παρόντι ἀγνοοῦμεν. Θὰ δαπανηθῇ εἰς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ ἐν ἔτεσι δυσετηρίας εἴτε διὰ Δημόσια Ἔργα εἴτε ἄλλως.

Μ. ΚΙΤΙΟΥ. Ναὶ ἀλλὰ θὰ δαπανηθῇ καὶ τὸ τακτικὸν ποσὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἑπομένων;

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Τὰ περὶ δημοσίων ἔργων προγράμματα τῆς Κυβερνήσεως πάντοτε θὰ προνοοῦσι πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων

Τὸ κονδόλιον 15803 ψηφίζεται

ΧΑΤΖΗ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ζητῶ τὴν ἀναβολὴν τοῦ Συμβουλίου μέχρι τέλους Μαρτίου διότι ἐπέρχονται αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς ἃς θὰ ἀπασχολῆθῶσι οἱ βουλευταί.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἔνστασιν κατὰ τῆς προτάσεως, ταύτης ἀφοῦ τινὲς τῶν αἱρετῶν μελῶν θὰ ἐκτεθῶσιν ὡς Δημοτικοὶ Σύμβουλοι. Θὰ ἀναβάλωμεν.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλεται μέχρι τῆς 2 Ἀπριλίου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ λόγῳ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας προέβη εἰς τὰς ἑξῆς δηλώσεις ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων:

—Ἐν τῇ ἀγορεύσει μου τῆς 11 Μαρτίου, προκειμένου περὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων ἐτόνιζον τὴν ἀναγκην τῆς διατηρήσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐξουσίας τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐνεργείας τῆς Χωροφυλακῆς. Οὕτω, μόλις ἀνεκοινώθησαν αἱ νέαι προτάσεις, αἱ σχεδιασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ ἀνταποκρινόμεναι πληρέστατα εἰς τὰς ἀρχάς, ἃς ἐξέθηκα, ἡ Ἰταλία πρώτη μετὰ τῆς Αὐστρίας ἔδωκε τὴν πλήρη καὶ ἄνευ ὅρων συναίνεσίν της εἰς τὰς προτάσεις ταύτας.

Ἡ Ἀγγλία εἶχεν ὑποβάλῃ προτάσεις τινὰς ριζικωτέρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀπέβη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὁμοφωνία τῶν Δυνάμεων. Ἐν τούτοις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας ἤρξαντο διαπραγματεύσεις ὅπως ἐπιτευχθῇ σχέδιον κοινόν. Ἡ Ἀγγλία ὑπέβαλλε τελευταίως τὰς νέας αὐτῆς προτάσεις. Ἐπὶ τῶν πλείστων οὐσιωδῶν σημείων, ἡ ὁμοφωνία μετὰ τῆς Ρωσσίας δύναται νὰ λεχθῇ πλήρης· ἐν τούτοις ἐπὶ τινων δευτερευόντων σημείων ὑφίστανται ἀκόμη διαφωνία.

Τὸ πᾶν ἐν τούτοις παρέχει τὴν ἐλπίδα. ὅτι ταχέως θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης ὁμοφωνία καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅτι αὕτη θέλει προκύψῃ ἐκ τῆς ἐν Ρώμῃ συνεντεύξεως.

×

Συνεργάτης τοῦ «Βήματος» τῆς Ρώμης, ἐν μακρᾷ αὐτοῦ ἀνταποκρίσει ἐκ Πετροπόλεως περὶ τῆς αὐστρορρωσικῆς διαφωνίας εἰς τὰ τοῦ Ἄλμου, ἐπάγεται τὰ ἑξῆς ἀφορῶντα εἰς τὰς μακεδονικὰς μεταρρυθμίσεις:

«Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων ἠθέλησα νὰ ἐρωτήσω τινὰ ἐκ τῶν ἐπισήμων.

—Διατί—τὸν ἠρώτησα—ἡ Ρωσσία δὲν ἀπεδέχθη τὴν φιλίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ δὲν συνηνέσεν εἰς τὴν πρότασιν περὶ διορισμοῦ ἑνὸς διοικητοῦ;

—Νὰ συνεννοηθῶμεν; μοὶ ἀπήντησεν οὗτος. Ὑπερβάλλον πολὺ τὴν σημασίαν τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως. Ἀνέφερον περὶ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας ἀπολύτως ἀνεξαρτήτου, ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι Χριστιανὸς· ἐν ἄλλοις λόγοις, καίτοι δὲν ἐλέχθη ἡ λέξις αὐτονομία ἐπιστεύθη, ὅτι πρόκειται περὶ μεταβολῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν τῷ 1878

Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον ὑφίσταται ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτοβουλίᾳ. Ναὶ μὲν προτείνει αὕτη τὸν διορισμὸν γενικοῦ διοικητοῦ. ἀλλ' ὅμως οὗτος δύναται νὰ εἶναι Ὀθωμανὸς, πάντως δὲ ὑπήκοος τοῦ Σουλτάνου. Δὲν ὑφίσταται ὅθεν ἡ διαφωνία ἁπλῶς τυπικὴ μεταξὺ τοῦ ἀγγλικοῦ σχεδίου καὶ τοῦ ρωσικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁμοφωνίας ὅλων τῶν Δυνάμεων, τῆς μὴ προσβολῆς τοῦ Σουλτάνου, καὶ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν δυσχερειῶν τῶν διακοστικῶν μεταρρυθμίσεων. Ἄλλως τε ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ συναινέσῃ εἰς τὰς προτάσεις μας».

×

Διὰ διακοινώσεως ἀνακοινωθείσης εἰς τὰς ρωσσικὰς ἐφημερίδας, δηλοῦται ὅτι ἡ Ρωσσία συνέταξε τὴν ἀπάντησίν της εἰς τὴν τελευταίαν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν ἐπὶ τῆς Μακεδονίας ἀλλ' ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν ἔφθασεν ἀκόμη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Διὰ τῆς ρωσσικῆς ἀπαντήσεως θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ὑποδεικνύεται ὁ τρόπος τῆς ὁμοφωνίας τῶν δύο Κυβερνήσεων. Πρὸ τῆς ὁριστικῆς ὁμοφωνίας θὰ συγκροτηθῇ πιθανῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων.

Οἱ πρεσβευταὶ κατόπιν θὰ συντάξωσι καὶ θὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὴν Πύλην διακοίνωσιν ἐπὶ τῆς ὁμοφωνίας τῶν Δυνάμεων.

×

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι εἰς τὸ χωρίον Τοτάλας τοῦ Περλεπὲ ἀνεκαλύφθη ὁλόκληρος βουλγαρικὴ ἀποθήκη καὶ μηχανήματα δυναμίτιδος ὁπλων καὶ πολεμοφοδίων. Ἡ ἀνακαλυφθεῖσα ἀποθήκη ἔχει καὶ ὑπόγειον κρύπτην δυναμένην νὰ περιλάβῃ 500 περίπου ἄτομα Ἡ ἀνακάλυψις ὀφείλεται εἰς μετανοήσαντα Βούλγαρον κομιτατζῆν.

×

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου, ὅτι αἱ ἐκεῖ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὰ μακεδονικά. Διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος τούτου ἀναγγέλλεται, ὅτι ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν μακεδονικὴν ὑπόθεσιν. Ἐν τέλει προστίθεται, ὅτι ἐδόθη εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐντολή, ὅπως συσκεφθῶσι καὶ συντάξωσι τὴν πρὸς τὴν Πύλην διακοίνωσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἐκθέτωσι τὸ νέον μεταρρυθμιστικὸν πρόγραμμα.

×

Τὸ αὐστριακὸν τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς, ὅτι ἡ ὁλοφωνία παρὰ τὰς Σέρρας τῶν ἑνδεκα Ἑλλήνων ποιμένων παρὰ βουλγαρικοῦ σώματος εἶναι ἔργον τοῦ γνωστοτάτου τρομέρου ἀρχικομιτατζῆ Σανδάνσκη.

×

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἑλληνομακεδὼν ὁπλαρχηγὸς Στέργιος, ὁ ὁποῖος εἶχε καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου τοῦ Μοναστηρίου εἰς θάνατον ἐθανατώθη τὴν 24 τρέχοντος.

×

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Ρώμης πρὸς τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον», ὅτι βεβαιοῦται ἡ ὑπογραφὴ συμβάσεως μεταξὺ Γαλλίας, Ἰταλίας, Ρωσσίας καὶ Σερβίας σχετικῶς πρὸς τὸν σιδηρόδρομον Δοβνάβεως—Ἀδριατικῆς.

Ἡ Γαλλία συμμετέχει διὰ 45 ἑκατομμύρια, ἡ Ἰταλία διὰ 37 1/2 ἑκατομμύρια, ἡ Ρωσσία διὰ 15 ἑκατομμύρια Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ σιδηροδρόμου θὰ περιλάβῃ 5 Γάλλους. 4 Ἰταλοὺς, 2 Ρώσσους καὶ 1 Σέρβον.

ΜΟΝΗ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΝΤΟΥ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης διαθέτει διὰ πλειοδοσίας πρὸς ἐνοικίασιν τὰς ζητείας γεννημάτων ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Κιτίου ἑκάστην κεχωρισμένως.

Οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται νὰ κάμωσι προσφορὰς εἴτε προφορικῶς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν εἴτε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Γραμματέα αὐτῆς κ. Κ. Ζ. Καλογεραν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΤΡΟΟΔΟΣ,, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΑ.

Τὸ καθάριον καὶ εὐάερον καὶ καθ' ὅλα πρόσφορον τοῦτο Ξενοδοχεῖον διευθύνει ὁ κ. **Νικόλ. Πετρίδης** καὶ οὐχὶ ὡς ἐγράφη ἐκ παραδρομῆς ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ. ὁ κ Μ Χ. Ζιμπίλας Οἱ ταξειδιῶται εὑρίσκουσιν ἐν αὐτῷ οἰκογενειακὴν μαγειρικὴν καὶ πᾶσαν περιποίησιν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διώροφος οἰκία μετὰ μεσημβρινοανατολικῆς προσόψεως ἐπὶ τοῦ τείχους. τοῦ κ Κ. Χ Περιδίου. παραπλεύρως τῆ τοῦ Ἱερέως κ. Ἀριστοῦ Φωτιέως μετὰ ὕδατος καὶ πάντων τῶν προσφόρων δι' οἰκογένειαν. Ἀπευθυντέον διὰ περαιτέρω πληροφορίας πρὸς τὸν Ν. Κυπριανοῦ (Πηξιοξίνη) ὑλοπώλην ἐν Λευκωσίᾳ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	26—30
Κριθὴ »	»	15—16
Βρόμη »	»	11—12
Ὄροβος »	»	30
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	6
Λινόσπορος »	»	2 5/40
Κουκκία ξηρὰ »	»	1 1/2
Σταφ. μαῦραι »	»	2 1/2
» βραστὰ »	»	1 3/4
Γεώμηλα »	παρ.	17—18
Κρόμμυα »	»	35
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα	γρ.	20—22
» ξένα »	»	18—20
Βάμβαξ »	»	25—26
Μαλλία »	»	18
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	150
Κουμανδαρία »	»	220-250
Ρακὴ σουμὰ 20 β. ὀκὰ	»	3

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	215
Σάκχαρον »	»	385
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»	5 1/2
Πετρέλαιον ρωσσικὸν τὸ κιβώτιον	»	64

(Ὅλα μὲ λίρας Ἀγγλίας γρ 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»

Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας